

Aleksandra Auleytner

Polska w Unii Europejskiej : własność przemysłowa

Kwartalnik Prawa Publicznego 11/1/2, 129-154

2011

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Aleksandra Auleytner*

POLSKA W UNII EUROPEJSKIEJ. WŁASNOŚĆ PRZEMYSŁOWA

Wstęp

Przedmiotem niniejszego artykułu jest przegląd prawodawstwa wspólnotowego/unijnego oraz orzecznictwa i decyzji instytucji wspólnotowych z zakresu prawa własności przemysłowej, których przedmiotem są lub które dotyczą zagadnień specyficznie polskich wydanych w okresie od przystąpienia Polski do UE do końca 2010 r. W artykule pominięto sprawy związane z procedurą rozpoczętą przed akcesją. Pominięto również sprawy rozpatrywane przez Sąd (dawniej Sąd Pierwszej Instancji) zakończone postanowieniem.

Aktywność instytucji i sądów wspólnotowych przedstawiono oddzielnie dla każdego prawa własności przemysłowej, przy czym należy zauważyć, że w badanym okresie dotyczyła ona jedynie wspólnotowych znaków towarowych (dalej również jako WZT), wzorów wspólnotowych oraz oznaczeń geograficznych, nazw pochodzenia i gwarantowanych tradycyjnych specjalności. W pozostałym zakresie nie występowały akty prawa wspólnotowego lub decyzje instytucji czy orzecznictwo sądów wspólnotowych, które dotyczyłoby spraw i zagadnień specyficznie polskich.

Prezentację aktywności instytucji i sądów wspólnotowych przedstawiono w podziale na rodzaje aktów prawa wspólnotowego, w których występują zagadnienia specyficznie polskie.

* Mgr Aleksandra Auleytner – radca prawny, szef Praktyki Prawa Własności Intelektualnej w kancelarii prawnej Domański Zakrzewski Palinka.

2. Okres przed akcesją i traktat akcesyjny – uwagi wstępne

W okresie negocjacji akcesyjnych dostosowanie polskiego prawa własności przemysłowej do wymogów prawa wspólnotowego objęte było priorytetem 5.2. Narodowego Programu Przygotowania do Członkostwa w UE (NPPC). Instytucją wiodącą, odpowiedzialną za prawidłowe przygotowanie Polski do akcesji w tym obszarze był Urząd Patentowy RP, działający pod nadzorem Ministra Gospodarki. Wykonując obowiązek dostosowania polskiego prawa własności przemysłowej do prawa wspólnotowego dokonano szeregu zmian legislacyjnych, w tym w szczególności przyjęto nową ustawę Prawo własności przemysłowej z 30.6.2000 r.¹, która weszła w życie 22.8.2001 r. Ustawa ustanawiała kompleksowe zasady ochrony wynalazków, wzorów użytkowych, wzorów przemysłowych, znaków towarowych, oznaczeń geograficznych i topografii układów scalonych zastępując szereg ustaw, które dotychczas częściowo regulowały te zagadnienia². Ustawa implementowała przepisy podstawowych aktów prawnych Wspólnoty w obszarze prawa własności przemysłowej, w szczególności:

- Pierwszą Dyrektywę Rady 89/104/EWG z 21.12.1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących znaków towarowych,
- Dyrektywę Rady 87/54/EWG z 16.12.1986 r. w sprawie prawnej ochrony topografii układów scalonych,
- Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 98/44/WE z 6.7.1998 r. o ochronie prawnej wynalazków biotechnologicznych,
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 98/71/WE z 13.10.1998 r. o ochronie prawnej wzorów przemysłowych.

Oprócz ustawy Prawo własności przemysłowej, dokonano zmian lub przyjęto szereg nowych rozporządzeń wykonawczych, m.in.:

- Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z 17.9.2001 r. w sprawie dokonywania i rozpatrywania zgłoszeń wynalazków i wzorów użytkowych³,

¹ Dz.U. z 2001 r., Nr 49, poz. 508.

² Ustawa Prawo własności przemysłowej zastąpiła m.in. dotychczasowe ustawy: o wynalazczości, znakach towarowych, prawo o wzorach zdobniczych, o ochronie topografii układów scalonych.

³ Dz.U. Nr 102, poz. 1119.

— Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z 19.10.2001 r. w sprawie dokonywania i rozpatrywania zgłoszeń topografii układów scalonych.

Przyjęto także ustawę z 12.9.2002 r. o ratyfikacji Aktu z 29.11.2000 r. rewidującego Konwencję o udzielaniu patentów europejskich⁴. Ustawa weszła w życie 20.11.2002 r.

Niezależnie od zmian legislacyjnych mających na celu transpozycję prawa wspólnotowego do prawa polskiego, podejmowano również szereg działań mających na celu wprowadzenie zmian instytucjonalnych, w szczególności w Urzędzie Patentowym (utworzenie Wydziału Spraw Spornych, utworzenie Izby Odwoławczej, wdrożenie zmian do systemu informatycznego Urzędu w celu uzupełnienia go o nowe prawa własności przemysłowej) i Naczelnym Sądzie Administracyjnym (rozszerzenie jurysdykcji sądu o rozpatrywanie odwołań od decyzji i zażaleń i na postanowienia Urzędu Patentowego RP), w celu dostosowania struktury organizacyjnej i infrastrukturalnej instytucji do nowych działań wynikających z ustawy Prawo własności przemysłowej⁵.

W obszarze prawa własności przemysłowej, przepisy Traktatu Akcesyjnego przewidywały jeden okres przejściowy. W Załączniku IV pkt. 2 Prawo Spółek wprowadzono szczególny mechanizm mający zastosowanie do niektórych nowo przystępujących państw, w tym Polski, dotyczący patentów i dodatkowych świadectw ochronnych na produkty farmaceutyczne. Przepisy Traktatu Akcesyjnego przewidywały, że w odniesieniu do Czech, Estonii, Łotwy, Litwy, Węgier, Polski, Słowenii lub Słowacji uprawniony lub osoba wywodząca od niego swoje uprawnienia z patentu lub dodatkowego świadectwa ochronnego na produkty farmaceutyczne zgłoszone w państwie członkowskim w czasie, gdy taka ochrona na ten produkt nie mogła zostać udzielona w jednym z wyżej wymienionych państw członkowskich, może powoływać się na prawa z tego patentu lub z dodatkowego świadectwa ochronnego w celu zapobieżenia importowi i wprowadzaniu do obrotu tego produktu w państwie członkowskim lub państwach gdzie przedmiotowy produkt korzysta z ochrony z patentu lub z dodatkowego świadectwa ochronnego, nawet jeżeli produkt ten został wprowadzony do obrotu w nowym państwie członkowskim po raz pierwszy przez uprawnionego lub za jego zgodą.

Mechanizm szczególny przewidywał odstępstwo od obowiązującej w prawie wspólnotowym zasady wyczerpania praw własności intelektualnej, zgodnie z którą wprowadzenie po raz pierwszy produktu na terytorium państwa człon-

⁴ Dz.U. Nr 183, poz. 1520.

⁵ Por. *Raport z realizacji w 2001 roku Narodowego Programu Przygotowania do Członkostwa w Unii Europejskiej*, UKIE, s. 100-107.

kowskiego przez uprawnionego lub za jego zgodą skutkuje wyczerpaniem praw wyłącznych⁶. Na mocy ustawy z 30.10.1992 r. o zmianie ustawy o wynalazczości i ustawy o Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej⁷ w Polsce środki farmaceutyczne uzyskały zdolność patentową 15.1.1993 r., zatem przyjęto, że uprawniony z patentu będzie przeciwdziałać importowi produktów farmaceutycznych z Polski, jeżeli jego wynalazek został zgłoszony w którymkolwiek z państw członkowskich przed 15.1.1993 r. Mechanizm szczególnie obowiązuje/obowiązywał do chwili wygaśnięcia prawa ochronnego lub do chwili wygaśnięcia dodatkowego prawa ochronnego⁸.

3. Oznaczenia geograficzne, nazwy pochodzenia oraz gwarantowane tradycyjne specjalności

3.1. Uwagi wstępne

W okresie od 1.5.2004 r. do 31.12.2010 r., aktywność instytucji wspólnotowych w obszarze oznaczeń geograficznych, nazw pochodzenia oraz gwarantowanych tradycyjnych specjalności w zakresie zagadnień specyficznie polskich, związana była z prowadzeniem rejestru tych przedmiotów ochrony. Uchwalone w tym okresie akty prawne dotyczyły więc zmian w rejestrze chronionych oznaczeń geograficznych i chronionych nazw pochodzenia oraz rejestrze gwarantowanych tradycyjnych specjalności na podstawie rozporządzeń wydanych w wykonaniu Rozporządzenia Rady (WE) nr 509/2006 z 20.3.2006 r. w sprawie produktów rolnych i środków spożywczych będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami oraz Rozporządzenia Rady (WE) NR 510/2006 z 20.3.2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych.

Zagadnienia związane ze specyfiką polską zostały też wyszczególnione w Rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008

⁶ W odniesieniu do patentów zasada ta została w prawie wspólnotowym po raz pierwszy sformułowana w wyroku ETS z 31.10.1974 r. w sprawie 15/74 *Centrafarm BV i Adriaan de Peijper v. Sterling Drug Inc* Zb.Orz. 1974 1147.

⁷ Dz.U. z 1993 r., Nr 4 poz. 14.

⁸ Por. szerzej na ten temat K. Goecke, *Prawo Farmaceutyczne – Import Równoległy* praca przygotowana na zlecenie UKIE w ramach projektu *Parlamentarne Procedury Legislacyjne* projekt Phare PL0003.06, EuropeAid/113506/D/SV/PL [http://www.ukie.gov.pl/HLP/files.nsf/0/0C32081BFBFF7503C1256E840036D746/\\$file/082_Prawo_farmaceutyczne_-_import_rownolegly.pdf](http://www.ukie.gov.pl/HLP/files.nsf/0/0C32081BFBFF7503C1256E840036D746/$file/082_Prawo_farmaceutyczne_-_import_rownolegly.pdf)

z 15.1.2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89 dotyczące ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych. W Załączniku III, Rozporządzenie wymienia następujące rodzaje polskich oznaczeń geograficznych używanych dla oznaczania napojów spirytusowych, które podlegają ochronie na obszarze UE:

- Polska wódka,
- Wódka ziołowa z Niziny Północnopodlaskiej aromatyzowana ekstraktem z trawy żubrowej,
- Polish Cherry.

Poniżej szczegółowo zostały omówione rozporządzenia wydane na podstawie Rozporządzeń 509/2006 i 510/2006.

3.2. Rozporządzenia wydawane na podstawie

Rozporządzenia Rady (WE) nr 509/2006 z 20.3.2006 r.

w sprawie produktów rolnych i środków spożywczych

będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami

Gwarantowana tradycyjna specjalność oznacza tradycyjny produkt rolny lub środek spożywczy uznany przez UE ze względu na jego specyficzny charakter poprzez jego rejestrację. Komisja prowadzi rejestr gwarantowanych tradycyjnych specjalności uznanych na całym terytorium UE. Rejestr składa się z dwóch wykazów gwarantowanych tradycyjnych specjalności różniących w zależności od tego, czy użycie nazwy produktu lub środka spożywczego jest zastrzeżone dla producentów stosujących się do wymogów specyfikacji produktu.

Aby produkt rolny lub środek spożywczy mógł zostać wpisany do rejestru musi być produkowany przy użyciu tradycyjnych surowców lub musi charakteryzować się tradycyjnym składem lub sposobem produkcji lub przetwarzania odzwierciedlającym tradycyjny rodzaj produkcji lub przetwarzania. Nie jest dopuszczalna rejestracja produktów rolnych lub środków spożywczych, których specyficzny charakter związany jest z ich miejscem pochodzenia lub pochodzeniem geograficznym, chociaż dozwolone jest używanie w nazwie określeń geograficznych.

Do złożenia wniosku o rejestrację gwarantowanej tradycyjnej specjalności uprawniona jest wyłącznie grupa będąca organizacją producentów lub przetwórców, których działalność związana jest z tym samym produktem rolnym lub środkiem spożywczym.

W przypadku, gdy grupa została ustanowiona w państwie członkowskim, wniosek o rejestrację jest składany w tym państwie członkowskim. Po przeprowadzeniu procedury określonej Rozporządzeniem 509/2006, jeżeli państwo członkowskie uznaje, że wymogi Rozporządzenia zostały spełnione, przekazuje Komisji wniosek o rejestrację. Rozpatrywanie wniosku przez Komisję nie powinno trwać dłużej niż 12 miesięcy.

Komisja co miesiąc podaje do wiadomości publicznej wykaz nazw, w odniesieniu do których złożono wnioski o rejestrację, a także datę ich przedłożenia. Jeżeli po rozpatrzeniu wniosku Komisja uznaje, że wymogi Rozporządzenia 509/2006 zostały spełnione, publikuje w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej informacje, o grupie składającej wnioski, specyfikację produktu oraz informacje o organach dokonujących kontroli zgodności z wymogami specyfikacji produktu.

W terminie sześciu miesięcy od daty powyższej publikacji, każde państwo członkowskie lub państwo trzecie może zgłosić sprzeciw wobec proponowanej rejestracji poprzez wniesienie do Komisji należycie uzasadnionego oświadczenia o sprzeciwie. W przypadku, gdy Komisja nie otrzyma żadnego sprzeciwu, dokonuje rejestracji nazwy. Wpis do rejestru następuje w trybie wydania rozporządzenia Komisji. Rejestracja jest publikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Rejestracja ma ten skutek, że jedynie producenci spełniający wymogi specyfikacji produktu mogą odwołać się do gwarantowanej tradycyjnej specjalności na etykiecie, w reklamie lub innych dokumentach związanych z produktem rolnym lub środkiem spożywczym. W przypadku odwoływania się na etykiecie produktu rolnego lub środka spożywczego wyprodukowanego na terytorium Wspólnoty do gwarantowanej tradycyjnej specjalności na etykiecie zamieszczana jest zarejestrowana nazwa wraz z symbolem wspólnotowym albo oznaczeniem „gwarantowana tradycyjna specjalność”.

Grupy producentów i przetwórców pochodzących z Polski przejawiają największą aktywność związaną z rejestracją gwarantowanych tradycyjnych specjalności. Od początku istnienia rejestru (tj. od 2006 r.) do 31.12.2010 r. Komisja wydała 30 rozporządzeń dotyczących rejestracji gwarantowanych tradycyjnych specjalności, w tym następujące 3 rozporządzenia dotyczące rejestracji sześciu produktów polskich t.j.:

- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 506/2009 z 15.6.2009 r. rejestrujące w rejestrze gwarantowanych tradycyjnych specjalności nazwę (Olej rydzowy (GTS))
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 567/2009 z 29.6.2009 r. rejestrujące w rejestrze gwarantowanych tradycyjnych specjalności nazwę (Pierekaczewnik (GTS))

- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 729/2008 z 28.7.2008 r. rejestrujące w rejestrze gwarantowanych tradycyjnych specjalności nazwy (Czwórniak (GTS), Dwójniak (GTS), Półtorak (GTS), Trójniak (GTS))

Z sześcioma rejestracjami, Polska jest krajem, z którego pochodzi najwięcej rejestracji gwarantowanych tradycyjnych specjalności. Drugie miejsce, z pięcioma rejestracjami, zajmuje Belgia.

Gwarantowane tradycyjne specjalności – liczba rejestracji ogółem w latach 2006–2010

Kraj	Liczba rejestracji w rejestrze gwarantowanych tradycyjnych specjalności
Polska	6
Belgia	5
Słowenia	3
Finlandia	3
Hiszpania	3
Szwecja	2
Włochy	2
Wielka Brytania	2
Litwa	1
Holandia	1

Na podstawie danych DG Agriculture dostępnych na stronie: <http://ec.europa.eu/agriculture/quality/door/list.html>

Niezależnie od powyższego, na podstawie art. 8 (2) Rozporządzenia Rady 509/2006, na dzień 31.12.2010 r. Komisja dokonała 8 publikacji o zgłoszeniach do rejestracji produktów rolnych i środków spożywczych będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami (zgłoszenia te obecnie oczekują na rejestrację w rejestrze gwarantowanych tradycyjnych specjalności). Trzy z publikacji dotyczą produktów polskich:

- Publikacja w sprawie produktu „Kiełbasa Jałowcowa” PL-TSG-007-0047-05.12.2006
- Publikacja w sprawie produktu „Kiełbasa Myśliwska” PL-TSG-0007-0053-19.03.2007
- Publikacja w sprawie produktu „Kabanosy” PL-TSG-0007-0050-22.01.2007.

3.3. Rozporządzenia wydawane na podstawie Rozporządzenia Rady (WE) NR 510/2006 z 20.3.2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych

Rozporządzenie 510/2006 określa zasady ochrony nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych w UE. Przez „nazwę pochodzenia” lub „oznaczenie geograficzne należy rozumieć nazwę regionu, określonego miejsca lub, w wyjątkowych przypadkach, kraju, która służy do oznaczenia produktu rolnego lub środka spożywczego pochodzącego z tego regionu, określonego miejsca lub kraju i którego produkcja, przetwarzanie i przygotowywanie mają miejsce na określonym obszarze geograficznym oraz:

- (w przypadku nazwy pochodzenia) którego jakość lub cechy charakterystyczne są w istotnej lub wyłącznej mierze zasługą środowiska geograficznego, na które składają się czynniki naturalne i ludzkie,
- (w przypadku oznaczenia geograficznego) którego określona jakość, renoma lub inna cecha charakterystyczna może być przypisana temu pochodzeniu geograficznemu.

Komisja prowadzi rejestr chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych. Do złożenia wniosku o rejestrację uprawniona jest wyłącznie grupa będąca organizacją producentów lub przetwórców tego samego produktu rolnego lub środka spożywczego. W skład grupy mogą także wchodzić inne zainteresowane strony. W pewnych wypadkach również osoba fizyczna lub prawna może być traktowana jako grupa.

Procedura rejestracji jest podobna jak w przypadku opisanej powyżej procedury postępowania w przypadku zgłoszeń do rejestru gwarantowanych tradycyjnych specjalności. Jeśli wniosek o rejestrację dotyczy obszaru geograficznego znajdującego się w określonym państwie członkowskim, jest on kierowany do tego państwa członkowskiego. Państwo członkowskie rozpatruje wniosek przy wykorzystaniu właściwych środków w celu sprawdzenia, czy jest on uzasadniony i czy spełnia wymogi niniejszego rozporządzenia. Jeśli państwo członkowskie uznaje, że wymogi rozporządzenia zostały spełnione, podejmuje decyzję pozytywną i przekazuje Komisji dokumenty, w celu podjęcia przez nią ostatecznej decyzji o rejestracji.

Komisja co miesiąc podaje do wiadomości publicznej wykaz nazw, w odniesieniu do których złożono jej wnioski o rejestrację, a także datę ich przedłożenia Komisji. Jeżeli po rozpatrzeniu wniosku Komisja uznaje, że wymogi określone w rozporządzeniu zostały spełnione, publikuje ona w Dzien-

niku Urzędowym Unii Europejskiej informacje dotyczące publikacji specyfikacji produktu.

W terminie sześciu miesięcy od daty publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej każde państwo członkowskie lub państwo trzecie może zgłosić sprzeciw wobec proponowanej rejestracji. W przypadku gdy Komisja nie otrzyma żadnego sprzeciwu, dokonuje rejestracji nazwy.

Rejestracja dokonywana jest w trybie wydania rozporządzenia Komisji i jest publikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Rejestracja ma ten skutek, że na etykietach produktów rolnych i środków spożywczych pochodzących ze Wspólnoty i wprowadzanych do obrotu pod nazwą zarejestrowaną zgodnie z niniejszym rozporządzeniem można umieszczać oznaczenia „chroniona nazwa pochodzenia” i „chronione oznaczenie geograficzne” lub odpowiadające im symbole wspólnotowe. Oznaczenia te mogą również znajdować się na etykietach produktów rolnych i środków spożywczych pochodzących z państw trzecich i wprowadzanych do obrotu pod nazwą zarejestrowaną zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Uprawniony z zarejestrowanej nazwy może skutecznie przeciwstawić się:

- wszelkim bezpośrednim lub pośrednim wykorzystaniem w celach komercyjnych zarejestrowanej nazwy dla produktów nieobjętych rejestracją, o ile produkty te są porównywalne do produktów zarejestrowanych pod tą nazwą lub jeśli stosowanie nazwy pozwala na czerpanie korzyści z renomy nazwy chronionej;
- wszelkim nadużywaniem, imitacją lub przywołaniem ich, nawet jeśli wskazane jest prawdziwe pochodzenie produktu lub jeśli chroniona nazwa została przetłumaczona lub towarzyszy jej określenie takie, jak: „rodzaj”, „typ”, „metoda”, „na sposób”, „imitacja” lub inne podobne określenie;
- wszelkim innym nieprawdziwym lub wprowadzającym w błąd określeniem miejsca pochodzenia lub wytwarzania, właściwości lub podstawowych cech produktu, znajdującym się na opakowaniu zewnętrznym lub wewnętrznym, w materiale reklamowym lub w dokumentach odnoszących się do danego produktu, jak również stosowaniem opakowań mogących stworzyć fałszywe wrażenie co do jego pochodzenia;
- wszelkimi innymi praktykami, które mogłyby wprowadzać konsumenta w błąd co do rzeczywistego pochodzenia produktu.

Od chwili istnienia rejestru (1996 r.), do 31.12.2010 r. Komisja wydała 517 rozporządzeń o rejestracji chronionych nazw pochodzenia oraz 466 rozporządzeń o rejestracji chronionych oznaczeń geograficznych. Siedemnaście rozporządzeń dotyczy produktów polskich. Są to:

- Rozporządzenie Komisji(WE) nr 127/2008 z 13.2.2008 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę Oscypek (ChNP),
- Rozporządzenie Komisji (WE) NR 642/2007 z 11.6.2007 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę „Bryndza Podhalańska” (ChNP),
- Rozporządzenie Komisji (WE) NR 483/2008 z 30.5.2008 r. rejestrujące niektóre nazwy w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych (Σταφίδα Ζακύνθου (Stafida Zakynthou) (ChNP), Miód wrzosowy z Borów Dolnośląskich (ChOG), Chodské pivo (ChOG)),
- Rozporządzenie Komisji (WE) NR 1070/2008 z 30.10.2008 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę (Rogal świętomarciński (ChOG)),
- Rozporządzenie Komisji (WE) NR 323/2009 z 20.4.2009 r. rejestrujące niektóre nazwy w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych (Wielkopolski ser smażony (ChOG), Budapesti téliszalámi (ChOG)),
- Rozporządzenie Komisji (WE) NR 326/2009 z 21.4.2009 r. rejestrujące nazwę w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych (Andruty kaliskie (ChOG)),
- Rozporządzenie Komisji (WE) NR 1155/2009 z 27.11.2009 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę (Truskawka kaszubska/kaszëbskô malëna (ChOG)),
- Rozporządzenie Komisji (WE) NR 1176/2009 z 30.11.2009 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę (Redykołka (ChNP)),
- Rozporządzenie Komisji (UE) NR 1232/2009 z 15.12.2009 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę (Wiśnia nadwiślanka (ChNP)),
- Rozporządzenie Komisji (UE) NR 612/2010 z 12.7.2010 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę (Fasola korczyńska (ChOG)),
- Rozporządzenie Komisji (UE) NR 613/2010 z 12.7.2010 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę (Miód kurpiowski (ChOG)),
- Rozporządzenie Komisji (UE) NR 710/2010 z 6.8.2010 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę (Podkarpacki miód spadziowy (ChNP)),

- Rozporządzenie Komisji (UE) NR 897/2010 z 8.10.2010 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę (Suska sechlońska (ChOG)),
- Rozporządzenie Komisji (UE) NR 918/2010 z 12.10.2010 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę (Kiełbasa lisecka (ChOG)),
- Rozporządzenie Komisji (UE) NR 975/2010 z 29.10.2010 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę (Śliwka szydłowska (ChOG)),
- Rozporządzenie Komisji (UE) NR 977/2010 z 29.10.2010 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę (Obwarzanek krakowski (ChOG)),
- Rozporządzenie Komisji (UE) NR 990/2010 z 4.11.2010 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę (Jabłka łąckie (ChOG)).

Niezależnie od powyższego, na podstawie art. 6 ust. 2 Rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006, Komisja dokonała publikacji w sprawie ochrony następujących polskich oznaczeniach geograficznych i nazwach pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych:

- Publikacja w sprawie nazwy „Chleb prądnicki” PL-PGI-0005-0694-23.04.2008 (2010/C 187/08),
- Publikacja w sprawie nazwy „Miód drahimski” PL-PGI-0005-0619-09.07.2007 (2010/C 248/07),
- Publikacja w sprawie nazwy „Karp zatorski” PL-PDO-005-0401-26.04.2007 (2010/C 253/04),
- Publikacja w sprawie nazwy „Kołocz Śląski”/„Kołacz Śląski” PL-PGI-0005-0728-20.11.2008 (2010/C 299/05),
- Publikacja w sprawie nazwy „Fasola Piękny Jaś z Doliny Dunajca”/„Fasola z Doliny Dunajca” PL-PDO-0005-0710-10.07.2008 (2010/C 314/10),
- Publikacja w sprawie nazwy „Jabłka grójeckie” PL-PGI-0005-0730-01.12.2008 (2010/C 322/11).

Dodatkowo, w latach 2007–2008 Komisja, na podstawie art. 6 ust. 2 Rozporządzenia 510/2006, dokonała publikacji w sprawie ochrony następujących polskich oznaczeniach geograficznych i nazwach pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych: miód z Sejneńszczyzny/Łódziejszczyzny, fasola wrzawska.

4. Wspólnotowe znaki towarowe i wzory wspólnotowe

4.1. Uwagi ogólne

W okresie od 1.5.2004 do 31.12.2010 r., aktywność instytucji UE w zakresie aspektów polskich związanych z ochroną znaków towarowych i wzorów przemysłowych dotyczyła jedynie wspólnotowych znaków towarowych i wzorów wspólnotowych. W tym obszarze należy wyróżnić problematykę związaną:

- ze zgłoszeniami i rejestracją wspólnotowych znaków towarowych i wzorów wspólnotowych przez podmioty polskie,
- z postępowaniem sprzeciwowym przed Urzędem ds. Harmonizacji Rynku Wewnętrznego (dalej: „OHIM” lub „Urząd”) dotyczącym znaków towarowych zgłoszonych przez podmioty polskie lub inne podmioty, gdzie rejestracja znaku mogła mieć wpływ na ochronę znaku, z którego uprawnionym był podmiot polski,
- z postępowaniami przed Sądem dotyczącym znaków towarowych zgłoszonych przez podmioty polskie lub inne podmioty, gdzie rejestracja znaku mogła mieć wpływ na ochronę znaku, z którego uprawnionym był podmiot polski,
- z postępowaniami przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej (dalej „TSUE”) będącymi wynikiem odwołań od wyroków Sądu. Poniżej szczegółowo zostanie omówione każde z zagadnień.

4.2. Decyzje OHIM

4.2.1. Decyzje o rejestracji wspólnotowych znaków towarowych i wzorów wspólnotowych

OHIM jest agencją wspólnotową⁹ podlegającą europejskiemu prawu publicznemu. Został ustanowiony w 1994 r. na podstawie nieobowiązują-

⁹ Agencje wspólnotowe to organy różniące się od instytucji wspólnotowych (np. Rady UE, Parlamentu Europejskiego i Komisji Europejskiej) m.in. tym, że posiadają osobowość prawną. Agencje ustanawiane są na mocy rozporządzeń, mających podstawę zwłaszcza w art. 308 TWE, w szczególności rozporządzeń wydawanych przez Radę UE w celu wykonywania szczegółowo sprecyzowanych zadań z zakresu I filaru UE o charakterze np. zarządczym, wykonawczym, czy naukowym. Obecnie, oprócz OHIM istnieje 21 agencji, których

cego już dziś Rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z 20.12.1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (dalej: Rozporządzenie 40/94)¹⁰. Obecnie zasady funkcjonowania OHIM reguluje Rozporządzenie Rady (WE) 207/2009 (dalej: Rozporządzenie 207/2009). Początkowo zadania OHIM ograniczały się do wykonania obowiązków określonych w Rozporządzeniu 40/94, związanych z rejestracją i ochroną wspólnotowych znaków towarowych, w tym z rozpatrywaniem sprzeciwów, stwierdzaniem wygaśnięcia wspólnotowych znaków towarowych, jak również ich unieważnieniem. Rozporządzeniem Rady (WE) nr 6/2002 z 12.12.2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych¹¹ rozszerzono zakres zadań OHIM, o sprawy związane z rejestracją i ochroną wzorów wspólnotowych. Urząd jest również właściwy w sprawach odwołań od decyzji ekspertów, Wydziałów Sprzeciwów, Wydziału Administracji Znakami Towarowymi i Wzorami oraz Wydziału Prawnego, jak również Wydziałów Unieważnień¹². Odwołania od decyzji rozpatrywane są przez Izby Odwoławcze OHIM. Podstawową działalność Urzędu stanowi jednak bezsprzecznie rozpatrywanie wniosków o rejestrację wspólnotowych znaków towarowych oraz wzorów wspólnotowych.

działalność koncentruje się w szczególności w obszarze bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony środowiska, walki z rasizmem oraz handlu farmaceutykami. Działalność tylko niektórych agencji podlega kontroli sądów wspólnotowych. Szerzej na ten temat por. np. C. Mík, *Europejskie prawo wspólnotowe. Zagadnienia teorii i praktyki*, t. I, Warszawa 2000 s. 244–245 oraz P. Craig i G. de Burca, *EU Law Texts, Cases and Materials*, wyd. 3, Oxford Univeristy Press 2004 s. 105–106.

¹⁰ Dz.U. WE 1994 Nr L 11/1.

¹¹ Dz.Urz. WE 2002 Nr L 3/1.

¹² Art. 130 ust. 1 Rozporządzenia 40/94 oraz art. 106 Rozporządzenia 6/2002. Zgodnie z art. 126–129 Rozporządzenia 40/94 oraz art. 103–106 Rozporządzenia 6/2002 ekspert odpowiada za decyzje podejmowane w imieniu Urzędu w odniesieniu do wniosku o rejestrację WZT oraz wzoru wspólnotowego, z wyjątkiem spraw w których właściwy jest Wydział Sprzeciwów. Wydział Sprzeciwów właściwy jest w sprawach sprzeciwu wobec wniosku o rejestrację WZT. W zakresie kompetencji Wydziału Unieważnień wchodzi natomiast podejmowanie decyzji w sprawach wniosków o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienia WZT oraz o unieważnienie zarejestrowanego wzoru wspólnotowego. Wydział Administracji Znakami Towarowymi i Wzorami oraz Wydział Prawny właściwy jest w sprawach decyzji wymaganych Rozporządzeniem 40/94, które nie należą do kompetencji eksperta, Wydziału Sprzeciwów lub Wydziału Unieważnień. Wydział ten jest odpowiedzialny w szczególności za decyzje w sprawach wpisów do rejestru WZT. Dodatkowo, oprócz uprawnień nadanych mu na mocy Rozporządzenia 40/94 jest on właściwy w sprawach decyzji wymaganych przez Rozporządzenie 6/2002, które nie należą do zakresu kompetencji eksperta lub Wydziału Unieważnień. Jest on odpowiedzialny w szczególności za decyzje dotyczące wpisów i wykreśleń z rejestru.

OHIM jest także stroną postępowań przed sądami wspólnotowymi. Od decyzji Izby Odwoławczej OHIM przysługuje bowiem skarga do Sądu, natomiast od orzeczeń Sądu stronom przysługuje odwołanie do TFUE¹³.

Pierwsze wnioski o rejestrację wspólnotowych znaków towarowych (w sumie ok. 43.000) wpłynęły do OHIM w 1996 r. (w tym z Polski – 14)¹⁴. Do końca listopada 2010 r. Urząd wydał 690.725 decyzji o rejestracji wspólnotowych znaków towarowych, z czego 5.346 dotyczyło znaków zgłoszonych przez podmioty polskie. Największa aktywność polskich podmiotów związana ze zgłoszeniami wspólnotowych znaków towarowych do Urzędu przypadała na okres po akcesji. Podczas, gdy w latach 1996–2003 polskie podmioty zgłosiły jedynie 253 znaki, to już w samym 2004 r. liczba zgłoszeń była dwukrotnie wyższa niż przez cały okres przed akcesją i wynosiła 547 znaków, co sprawiło że Polska znalazła się na 15 miejscu w zakresie liczby zgłoszonych w 2004 r. znaków do Urzędu. W latach 2004–2010 podmioty polskie zgłosiły do OHIM 8356 zgłoszenia wspólnotowych znaków towarowych. W tym okresie OHIM zarejestrował 5296 polskie znaki towarowe.

Polska – zgłoszenia znaków towarowych (WZT) do OHIM (stan na 30.11.2010 r.)								
Zgłoszenia w latach 1996–2009	% UE	% Świat	Zgłoszenia w 2010 r.	% UE	% Świat	Suma 1996–2010	% UE	% Świat
6993	1,27	0,85	1619	2,52	1,81	8612	1,40	0,94
Zgłoszenia w latach 1996–2003	% UE	% Świat	Zgłoszenia w 2004 r.	% UE	% Świat	Suma 1996–2004	% UE	% Świat
253	0,11	0,07	547	1,37	0,84	800	0,31	0,19
Zgłoszenia w latach 2004–2009	% UE	% Świat	Zgłoszenia w 2010 r.	% UE	% Świat	Suma 2004–2010	% UE	% Świat
6737	Bd	bd	1619	2,52	1,81	8356	bd	bd

Tabela została opracowana na podstawie corocznych statystyk dotyczących działalności Urzędu publikowanych przez OHIM na stronie internetowej: <http://oami.europa.eu/ows/rw/pages/OHIM/statistics.en.do>

¹³ A. Auleytner, *Rola Urzędu ds. Harmonizacji Rynku Wewnętrznego w wykładni przepisów wspólnotowego prawa własności intelektualnej* [w:] *Wykładnia prawa Unii Europejskiej*, (red. C.Mik), Toruń 2008. s. 245.

¹⁴ Przytoczone w niniejszym artykule dane statystyczne dotyczące zgłoszeń i rejestracji wspólnotowych znaków towarowych oraz wzorów wspólnotowych oraz tabele zostały opracowane na podstawie corocznych statystyk dotyczących działalności Urzędu publikowanych przez OHIM na stronie internetowej: <http://oami.europa.eu/ows/rw/pages/OHIM/statistics.en.do>.

Polska – zarejestrowane znaki towarowe (WZT) w OHIM (stan na 30.11.2010 r.)								
Rejestracje w latach 1997–2009	% UE	% Świat	Rejestracje w 2010 r.	% UE	% Świat	Suma 1996–2010	% UE	% Świat
3695	0,94	0,62	1651	2,44	1,76	5346	1,16	0,77
Rejestracje w latach 1997–2003	% UE	% Świat	Rejestracje w 2004 r.	% UE	% Świat	Suma 1996–2004	% UE	% Świat
47	0,04	0,02	14	0,06	0,04	61	0,04	0,03
Rejestracje w latach 2004–2009	% UE	% Świat	Rejestracje w 2010 r.	% UE	% Świat	Suma 2004–2010	% UE	% Świat
3645	bd	bd	1651	2,44	1,76	5296	bd	bd

Oprac.: jak tab. na s. 142.

Obecnie Polska znajduje się na 20 miejscu w zakresie ilości zarejestrowanych w OHIM wspólnotowych znaków towarowych, co sprawia że polskie podmioty po 2004 r. mogą być postrzegane jako jedne z najaktywniej działających przed Urzędem.

WZT zarejestrowane – ilość ogółem 1996–2010 (stan na 30.11.2010 r.)

Lp.	Kraj	CTM zarejestrowane – ilość ogółem
1.	(US) Stany Zjednoczone	129 731
2.	(DE) Niemcy	119 172
3.	(GB) Wielka Brytania	74 076
4.	(IT) Włochy	56 991
5.	(ES) Hiszpania	53 759
6.	(FR) Francja	48 360
...		
20.	(PL) Polska	5 346
...		
	Ogółem	690 725

Oprac.: jak tab. wyżej.

Podobnie przedstawia się sytuacja w zakresie wzorów wspólnotowych. Pierwszym rokiem, w którym Urząd zaczął przyjmować zgłoszenia wzorów wspólnotowych był 2003 r. Polskie podmioty złożyły wtedy 76 zgłoszeń. Po przystąpieniu Polski do UE 1.5.2004 r. liczba ta znacząco się zwiększyła. Pod koniec 2004 r. polskich zgłoszeń było w Urzędzie 253, przy czym obserwując

jak liczba zgłoszeń rozkładała się na poszczególne miesiące roku 2004 r. wyraźnie można zauważyć przyrost, który nastąpił w czerwcu 2004 r (miesiąc po akcesji – 63 zgłoszenia).

Polskie zgłoszenia wzorów wspólnotowych w 2004 r.

Miesiąc	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	Ogółem 2004
	2	7	14	3	8	63	6	14	28	30	23	55	253

Oprac. jak tab. na s. 143.

Na dzień 30.11.2010 r. Polska znajdowała się na 13 miejscu po względem liczby zgłoszonych wzorów wspólnotowych. Do tego dnia polskie podmioty złożyły 10.651 zgłoszeń wzorów wspólnotowych, podczas gdy ogółem wpłynęło ich do Urzędu ok. 520.769.

Zgłoszenia wzorów wspólnotowych w latach 2003–2010 (stan na 30.11.2010 r.)

Lp.	Kraj	Zgłoszenia wzorów w latach 2003-2010	% Świat
1.	(DE) Niemcy	127 520	24,49
2.	(IT) Włochy	75 960	14,59
3.	(FR) Francja	44 906	8,62
4.	(GB) Wielka Brytania	34 924	6,71
5.	(ES) Hiszpania	31 713	6,09
6.	(NL) Holandia	17 211	3,30
...			
13.	(PL) Polska	10 651	2,05
15	(CZ) Czechy	3 366	0,65
...			
	Ogółem	520 769	

Oprac. jak tab. wyżej.

4.2.2. Pozostałe decyzje OHIM

W okresie od 1.5.2004 r. do 31.12.2010 r., OHIM wydał też szereg innych decyzji dotyczących zgłoszonych lub zarejestrowanych na rzecz

polskich podmiotów wspólnotowych znaków towarowych lub wzorów wspólnotowych. Decyzje te wydawane były w postępowaniu sprzeciwowym¹⁵ dotyczącym w szczególności rozstrzygnięć OHIM o odmowie rejestracji WZT bądź unieważnieniu WZT lub wzoru wspólnotowego. Należy zauważyć, że OHIM nie prowadzi oficjalnych statystyk co do ilości takich spraw z uwagi na państwo pochodzenia zgłaszającego sprzeciw, dlatego nie ma dostępnych danych na temat poziomu aktywności polskich podmiotów w tym zakresie.

4.3. Postępowania przed Sądem

W badanym okresie, przed Sąd wpłynęło 14 spraw¹⁶ wynikających z odwołań polskich podmiotów od decyzji Izby Odwoławczej OHIM lub dotyczących realizowanej w inny sposób ochrony znaków towarowych lub wzorów, z których uprawnionymi były podmioty polskie.

Z powyższych spraw dziewięć¹⁷ zostało już rozstrzygniętych, podczas gdy trzy dotychczas nie zostały zakończone¹⁸. Dwie ze wspomnianych spraw zostały umorzone t.j.:

- sprawa T-155/09 *Maxicom v. OHIM* (dot. znaku towarowego maxcom). Postępowanie zostało umorzone na skutek wniesionego do Sądu zawiadomienia strony pozwanej o wycofaniu sprzeciwu wobec wniosku o rejestrację spornego znaku towarowego w następstwie ugody zawartej między stroną skarżącą a drugą stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM¹⁹ oraz
- sprawa T-180/04 *Polmos Białystok v. OHIM* (dot. znaku graficznego Absolwent B Graduale Vodka Wódka).
Od siedmiu orzeczeń Sądu²⁰ strony wniosły skargę do TSUE.

¹⁵ Por. np. decyzje Izby Odwoławczej OHIM w sprawie: *Termo Organika Sp. z o.o. v. OHIM* z 14.3.2006 r. (graficzny znak towarowy); *Bio-Active Sp. z o.o. v. OHIM* z 2.6.2006 r. (znak graficzny Bioactive); *Corporation Economica Damm S.A. v. Krynica Zdrój Sp. z o.o.* z 21.7.2006 r. (graficzny znak towarowy FRUGO); *Zygmunt Piotrowski v. Compagnie Gervais Danone* z 18.9.2007 r. (opakowania do Actimela), w sprawie *Kovis Sp. z o.o. v. Rhbb (tp) Limited* z 5.7.2007 r. (znak graficzny Komis).

¹⁶ Sprawy T-180/04, T-248/05, T-298/06, T-64/07, T-65/07, T-66/07, T-425/07, T-425/07, T-27/09, T-60/09, T-155/09, T-227/09, T-271/09, T-332/10.

¹⁷ Sprawy T-248/05, T-298/06, T-64/07, T-65/07, T-66/07, T-425/07, T-425/07, T-27/09, T-60/09.

¹⁸ Sprawy T-227/09, T-271/09, T-332/10.

¹⁹ Postanowienie Sądu z 8.3.2010 r. w sprawie T-199/09 *Maxcom v. OHIM* – Maxdata Computer (maxcom).

²⁰ Sprawy T-248/05, T-298/06, T-64/07, T-65/07, T-66/07, T-425/07, T-425/07.

4.3.1. Postępowania przed Sądem wynikające z odwołań polskich podmiotów od decyzji Izby Odwoławczej OHIM

4.3.1.1. *Sprawa T-248/05 HUP Usługi Polska Sp. z o.o. v. OHIM (dot. znaku towarowego (znak graficzny – ręka trzymająca mapę))*

Skarżąca – HUP Usługi Polska Sp. z o.o. – wniosła o unieważnienie wspólnotowego znaku słownego I.T.@MANPOWER. Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą była również Manpower Inc, z siedzibą w Milwaukee, Wisconsin (USA).

HUP Usługi Polska Sp. z o.o. wniosła do Sądu o stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej z 5.4.2005 r. w przedmiocie oddalenia odwołania zarzucając, że decyzja narusza art. 7 ust. 1 lit. b), c), d) i g) Rozporządzenia Rady nr 40/94²¹. Sąd uznawszy, że sporny zarejestrowany słowny znak towarowy I.T.@MANPOWER posiada wystarczającą zdolność odróżniającą, wyrokiem z 24.9.2008 r. oddalił skargę na decyzję OHIM²².

Od orzeczenia Sądu HUP Usługi Polska Sp. z o.o. wniosła 24.9.2008 r. odwołanie do TSUE. Zgodnie z postanowieniem TSUE z 24.9.2009 r. odwołanie HUP Usługi Polska sp. z o.o. zostało oddalone (patrz rozważania poniżej).

4.3.1.2. *Sprawa T-298/06 oraz sprawy T-64/07, T-65/07, T-66/07, T-425/07 i T-425/07 Agencja Wydawnicza Technopol v. OHIM (dot. znaku słownego odpowiednio: 1000, 350, 250, 150, 100 i 300)*

Agencja Wydawnicza Technopol wniosła do Sądu o stwierdzenie nieważności decyzji OHIM w sprawie odmowy rejestracji zgłoszonych słownych znaków towarowych 1000, 350, 250, 150, 100 i 300 dla towarów i usług odpowiadających opisowi: czasopisma, książki i broszury szaradziarskie, łamigłówki, zagadki, puzzle, organizowanie konkursów, publikowanie tekstów. Strona skarżąca zarzuciła decyzji OHIM: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) Rozporządzenia 40/94, ponieważ zdaniem skarżącej co do zasady cyfry nie są pozbawione charakteru odróżniającego i mogą pełnić funkcję wskaźniczki pochodzenia w ten sam sposób co słowa oraz naruszenie art. 7 ust. 1

²¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z 20.12.1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego; Polskie wydanie specjalne: rozdz. 17, t. 1, s. 146–180; zastąpione przez Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z 26.2.2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Wersja ujednolicona) Dz.U. 2009 L 78/1 PL Dz.Urz. UE 2010 Nr C 113/19.

²² Wyrok Sądu z 24.9.2008 r., Zb.Urz. 2008 II-196.

lit. c) tego rozporządzenia, ponieważ zgłoszone znaki towarowe nie są opisowe, gdyż konsumenci skonfrontowani ze znakami umieszczonym na drukach nie będą mogli wywieść jakiegokolwiek informacji dotyczącej cech danych towarów.

Wyrokami Sądu z 19.11.2009 r. powyższe skargi zostały oddalone²³.

W lutym 2010 r. Agencja Wydawnicza Technopol wniosła do TSUE skargi od wyroków Sądu²⁴. Skargi te nie zostały dotychczas zakończone (patrz rozważania poniżej).

4.3.2. Postępowania przed Sądem wynikające z odwołań od decyzji Izby Odwoławczej OHIM w sprawach związanych z ochroną polskich znaków towarowych

4.3.2.1. *Sprawa T-27/09 Stella Kunststofftechnik GmbH v. OHIM (dot. znaku towarowego Stella) w związku z wnioskiem o unieważnienie znaku złożonym przez Stella Pack Sp. z o.o.*

Skarżąca – Stella Kunststofftechnik GmbH (Eltville, Niemcy) jest uprawnionym z rejestracji wspólnotowego znaku słownego „Stella” dla towarów z klas 6, 8, 16, 20 i 21. Stella Pack Sp. z o. o. z Lubartowa wniosła o unieważnienie tego znaku. Zgodnie z decyzją Wydziału Unieważnień unieważniono znak towarowy, którego dotyczył wniosek, jednakże tylko w zakresie niektórych towarów z klas 6, 8, 16 i 20.

Izba Odwoławcza oddaliła odwołanie skarżącej od ww. decyzji. W skardze do Sądu skarżąca podniosła zarzut, iż nie zostały spełnione podlegające uwzględnieniu z urzędu w postępowaniu w sprawie unieważnienia przesłanki dopuszczalności określone w Rozporządzeniu 40/94 i Rozporządzeniu 2868/95²⁵.

Skarżąca żądała stwierdzenia nieważności decyzji Izby Odwoławczej lub stwierdzenia, że wniosek o unieważnienie z 22.12.2006 r. należało odrzucić jako niedopuszczalny, a posiłkowo o, uchylenie decyzji Izby Odwoławczej, włączając w to decyzję Wydziału Unieważnień.

Wyrokiem Sądu z 10.12.2009 r., skarga została w części odrzucona i w części oddalona²⁶.

²³ Wyroki dotychczas niepublikowane w Zb.Orz.

²⁴ Sprawy C-51/10, C-54/10 i 56/10.

²⁵ Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 2868/95 z 13.12.1995 r. wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz.Urz. 1995 Nr L 303/1.

²⁶ Wyrok dotychczas niepublikowany.

4.3.2.2. *Sprawa T-60/09 Herhof v. OHIM (dot. znaku towarowego stabilator) w związku ze sprzeciwem zgłoszonym przez Stabilator Sp. z o.o. z siedzibą w Gdyni*

W postępowaniu skarżąca – Herhof-Verwaltungsgesellschaft mbH (Solms, Niemcy) żądała stwierdzenia nieważności decyzji Izby Odwoławczej OHIM.

Stabilator sp. z o.o. z siedzibą w Gdyni zgłosiła w OHIM wspólnotowy znak graficzny „stabilator” dla towarów i usług z klas 19, 37 i 42. Skarżąca złożyła sprzeciw powołując się na słowny znak towarowy „STABILAT” dla towarów z klas 1, 7, 11, 20, 37, 40 i 42. Zgodnie z Decyzją Wydziału Sprzeciwów – częściowo uwzględniono sprzeciw, a częściowo odrzucono zgłoszenie znaku. Zgodnie z decyzją Izby Odwoławczej nastąpiło częściowe uchylenie zaskarżonej decyzji i częściowe oddalenie sprzeciwu.

Skarżąca w skardze do Sądu podniosła zarzut naruszenia art. 8 ust. 1 lit. b) Rozporządzenia 40/94, wskazując, że w przypadku spornych i kolidujących ze sobą znaków towarowych istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd lub przynajmniej prawdopodobieństwo skojarzenia.

Wyrokiem Sądu z 7.7.2010 r. skarga Herhof została oddalona²⁷.

4.3.2.3. *Sprawa T-227/09 Feng Shen Technology v. OHIM (dot. znaku towarowego FS) w związku ze sprzeciwem zgłoszonym przez Jarosława Majtczaka*

Skarżąca – Feng Shen Technology Co. Ltd (Gueishan, Tajwan) wniosła o stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej OHIM w przedmiocie oddalenia przez OHIM wniosku o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego FS zarejestrowanego na rzecz Jarosława Majtczaka. Skarżąca podniosła w skardze zarzuty naruszenia art. 51 ust. 1 lit. b) Rozporządzenia Rady 40/94 (obecnie art. 52 ust. 1 lit. b) Rozporządzenia Rady 207/2009) poprzez błędną ocenę dowodów i dokumentów przedstawionych przez strony oraz poprzez błędną analizę okoliczności faktycznych niezbędne ażeby uznać, że omawiany znak towarowy został zgłoszony w złej wierze. Sprawa nie została dotychczas rozstrzygnięta.

²⁷ Wyrok dotychczas niepublikowany.

4.3.2.4. Sprawa T-271/09 Sobieski zu Schwarzenberg v. OHIM
(dot. znaku towarowego Romuald Prinz Sobieski zu Schwarzenberg)
w związku ze sprzeciwem zgłoszonym przez
British-American Tobacco Polska S.A.

Skarżąca – Romuald Prinz Sobieski zu Schwarzenberg (Dortmund, Niemcy) domagała się stwierdzenia nieważności decyzji Izby Odwoławczej OHIM z 13.5.2009 r. oraz stwierdzenia nieważności decyzji Wydziału Sprzeciwów z 14.3.2008 r. o uwzględnieniu sprzeciwu.

Skarżąca zgłosiła w OHIM słowny znak towarowy „Romuald Prinz Sobieski zu Schwarzenberg” dla towarów z klas 33 i 34. W sprzeciwie od tego zgłoszenia British-American Tobacco Polska S.A. z siedzibą w Augustowie powołała się na prawa z rejestracji polskiego znaku słownego „JAN III SOBIESKI” dla towarów z klasy 34 i znaku słowno-graficznego „JAN III SOBIESKI” dla towarów z klas 3, 30, 32 i 33, przy czym sprzeciw dotyczył rejestracji dla klas 33 i 34.

Zgodnie z decyzją Wydziału Sprzeciwów uwzględniono sprzeciw British-American Tobacco Polska S.A. Zgodnie z decyzją Izby Odwoławczej oddalono odwołanie wniesione przez stronę skarżącą.

W skardze do Sądu skarżąca podniosła następujące zarzuty: naruszenie art. 60 Rozporządzenia 207/2009 w związku z art. 8 Rozporządzenia (WE) nr 2869/952 oraz naruszenie art. 60 w związku z art. 81 Rozporządzenia 207/2009. Sprawa nie została dotychczas rozstrzygnięta.

4.3.2.5. Sprawa T-332/10 Viaguara v. OHIM (dot. znaku towarowego Viaguara)
w związku ze sprzeciwem zgłoszonym przez Pfizer Inc.

Skarżąca zgłosiła w OHIM słowny znak towarowy Viaguara dla towarów w klasie 32 i 33 — zgłoszenie nr 4630562. W sprzeciwie od tego zgłoszenia Pfizer Inc. powołał się na prawa z rejestracji wspólnotowego znaku słownego Viagra zarejestrowanego dla towarów w klasie 5. Decyzją Wydziału Sprzeciwów sprzeciw Pfizer Inc. został odrzucony, a następnie decyzją Izby Odwoławczej OHIM nastąpiło unieważnienie decyzji Wydziału Sprzeciwów i odrzucenie w całości zgłoszenia znaku towarowego. W skardze do Sądu, strona skarżąca podniosła następujące zarzuty: naruszenie artykułu 8(5) Rozporządzenia nr 207/2009 poprzez błędną metodykę oceny związku między znakami oraz wadliwe ustalenia w zakresie ryzyka wykorzystania renomy i wizerunku znaku towarowego, na który powołano się w sprzeciwie.

Sprawa nie została dotychczas rozstrzygnięta.

4.4. Postępowania przed TSUE

W okresie 2004–2009 przed TSUE wpłynęła jedna sprawa C-520/08 *HUP Usługi Polska Sp. z o.o. v. OHIM i Manpower Inc.* wynikająca z odwołania od wyroku Sądu przez HUP Usługi Polska Sp. z o.o. Skarżąca domagała się uchylenia wyroku Sądu twierdząc, że narusza on przepisy Rozporządzenia Rady nr 40/94. Zgodnie z postanowieniem TSUE z 24.9.2009 r. odwołanie HUP Usługi Polska sp. z o.o. zostało oddalone²⁸.

W 2010 r. przed TSUE wpłynęło 6 spraw²⁹ będących konsekwencją odwołań od orzeczeń Sądu w sprawach T-298/06 oraz sprawy T-64/07, T-65/07, T-66/07, T-425/07 i T-425/07 *Agencja Wydawnicza Technopol v. OHIM*. Sprawy te dotychczas nie zostały rozstrzygnięte. Agencja Wydawnicza Technopol żąda uchylenia wyroków Sądu i przekazania spraw do ponownego rozpoznania, podnosząc, że Sąd naruszył art. 7 ust. 1 lit. c Rozporządzenia nr 40/94, dokonując oceny zdolności rejestracyjnej znaku towarowego poprzez jego błędne zastosowanie. Wnosząca odwołanie podnosi również, że Sąd naruszył art. 7 ust. 1 lit. c lub art. 76 Rozporządzenia nr 40/94, ponieważ nie wziął w pełni pod uwagę praktykę OHIM w zakresie rejestracji wspólnotowych znaków towarowych składających się z liczb lub wskazówki dotyczącej zawartości danej publikacji.

5. Zakończenie

W okresie od 1.5.2004 r. do 31.12.2010 r. aktywność instytucji i sądów wspólnotowych w obszarze prawa własności przemysłowej, w zakresie zagadnień specyficznie polskich, dotyczyła jedynie wspólnotowych znaków towarowych, wzorów wspólnotowych oraz oznaczeń geograficznych, nazw pochodzenia i gwarantowanych tradycyjnych specjalności. W pozostałym zakresie nie występowały akty prawa wspólnotowego lub decyzje instytucji czy orzecznictwo sądów wspólnotowych, które dotyczyłoby spraw i zagadnień specyficznie polskich.

Grupy producentów i przetwórców pochodzących z Polski przejawiały największą aktywność związaną z rejestracją gwarantowanych tradycyjnych

²⁸ Orzeczenie dotychczas niepublikowane.

²⁹ Sprawy C-51/10, C-54/10 i 56/10.

specjalności. Od początku istnienia rejestru (tj. od 2006 r.) do 30.12.2010 r. Komisja wydała 6 rozporządzeń dotyczących rejestracji gwarantowanych tradycyjnych specjalności dotyczących polskich produktów.

Mniejszą aktywność przejawiali polscy producenci w zakresie rejestracji chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych. Od czasu akcesji Polski do UE, jedynie 17 rejestracji dotyczyło produktów polskich. W kolejce oczekuje obecnie na rejestrację następnych 8 nazw i oznaczeń.

Dużą aktywność wykazują też podmioty polskie, jeżeli chodzi o rejestrację wspólnotowych znaków towarowych i wzorów wspólnotowych. Do końca listopada 2010 r. Urząd wydał 5346 decyzji o rejestracji wspólnotowych znaków towarowych zgłoszonych przez podmioty polskie. Największa aktywność polskich podmiotów związana ze zgłoszeniami wspólnotowych znaków towarowych do Urzędu przypadała na okres po akcesji. Podczas, gdy w latach 1996–2003 polskie podmioty zgłosiły jedynie 253 znaki, to już w samym 2004 r. liczba zgłoszeń była dwukrotnie wyższa niż przez cały okres przed akcesją i wynosiła 547 znaków, co sprawiło, że Polska znalazła się na 15. miejscu w zakresie liczby zgłoszonych w 2004 r. znaków do Urzędu. W latach 2004–2010 podmioty polskie zgłosiły do OHIM 8356 zgłoszenia wspólnotowych znaków towarowych, z czego 5296 znaki zostały zarejestrowane.

Podobnie przedstawia się sytuacja w zakresie wzorów wspólnotowych. Na dzień 30.11.2010 r. Polska znajdowała się na 13. miejscu po względem liczby zgłoszonych wzorów wspólnotowych.

W okresie 1.5.2004–31.12.2010 r. w zakresie prawa własności przemysłowej, do Sądu wpłynęło 14 spraw dotyczących Polski lub podmiotów polskich. Wszystkie z nich wynikały z odwołań polskich podmiotów od decyzji Izby Odwoławczej OHIM lub dotyczących realizowanej w inny sposób ochrony znaków towarowych lub wzorów, z których uprawnionymi były podmioty polskie. W tym okresie siedem spraw wpłynęło do TSUE.

Załącznik

Zgłoszenia i rejestracje wspólnotowych znaków towarowych i wzorów wspólnotowych

Tabele zostały opracowane na podstawie corocznych statystyk dotyczących działalności Urzędu publikowanych przez OHIM na stronie internetowej: <http://oami.europa.eu/ows/rw/pages/OHIM/statistics.en.do>

Tabela 1. Polska – zgłoszenia znaków towarowych (WZT) do OHIM (stan na 30.11.2010)

Polska – zgłoszenia znaków towarowych (WZT) do OHIM (stan na 30.11.2010 r.)								
Zgłoszenia w latach 1996–2009	% UE	% Świat	Zgłoszenia w 2010 r.	% UE	% Świat	Suma 1996–2010	% UE	% Świat
6993	1,27	0,85	1619	2,52	1,81	8612	1,40	0,94
Zgłoszenia w latach 1996–2003	% UE	% Świat	Zgłoszenia w 2004 r.	% UE	% Świat	Suma 1996–2004	% UE	% Świat
253	0,11	0,07	547	1,37	0,84	800	0,31	0,19
Zgłoszenia w latach 2004–2009	% UE	% Świat	Zgłoszenia w 2010 r.	% UE	% Świat	Suma 2004–2010	% UE	% Świat
6737	bd	bd	1619	2,52	1,81	8356	bd	bd

Tabela 2. Polska – zarejestrowane znaki towarowych (WZT) do OHIM (stan na 30.11.2010)

Rejestracje w latach 1997–2009	% UE	% Świat	Rejestracje w 2010 r.	% UE	% Świat	Suma 1996–2010	% UE	% Świat
3695	0,94	0,62	1651	2,44	1,76	5346	1,16	0,77
Rejestracje w latach 1997–2003	% UE	% Świat	Rejestracje w 2004 r.	% UE	% Świat	Suma 1996–2004	% UE	% Świat
47	0,04	0,02	14	0,06	0,04	61	0,04	0,03
Rejestracje w latach 2004–2009	% UE	% Świat	Rejestracje w 2010 r.	% UE	% Świat	Suma 2004–2010	% UE	% Świat
3645	bd	bd	1651	2,44	1,76	5296	bd	bd

Tabela 3. Polska – wzory wspólnotowe – liczba zgłoszeń (stan na 30.11.2010, dane z OHIM)

Lata 2004–2009	% UE	% Świat	2003 r.	% UE	% Świat			
8447	bd	bd	76	0,25	0,19			
Lata 2003–2009	% UE	% Świat	2010 r.	% UE	% Świat	Suma 2003–2010	% UE	% Świat
8523	2,40	1,88	2128	4,03	3,15	10651	2,61	2,05

**Pozycja Polski na tle innych krajów
(zgłoszone WZT i wzory wspólnotowe)**

Tabela 4. Zgłoszenia WZT w latach 1996–2009

Lp.	Kraj	Zgłoszenia WZT w latach 1996–2009	% Świat
1	(US) Stany Zjednoczone	159 586	19,32
2	(DE) Niemcy	139 968	16,95
3	(GB) Wielka Brytania	91 517	11,08
4	(IT) Włochy	65 091	7,86
5	(ES) Hiszpania	64 064	7,76
6	(FR) Francja	56 164	6,80
...			
19	(PL) Polska	6 993	0,85
...			
	Ogółem	825 870	

Tabela 5. Zgłoszenia WZT w 2010 r. (stan na 30.11.2010 r.)

Lp.	Kraj	Zgłoszenia WZT w 2010 r.	% Świat
1	(DE) Niemcy	16 778	18,73
2	(US) Stany Zjednoczone	11 625	12,98
3	(GB) Wielka Brytania	8 076	9,02
4	(IT) Włochy	7 292	8,14
5	(ES) Hiszpania	7 166	8,00
6	(FR) Francja	6 448	7,20
...			
13	(PL) Polska	1 619	1,81
...			
	Ogółem	89 578	

Tabela 6. Pozycja Polski – zgłoszenia WZT ogółem 1996–2010 (stan na 30.11.2010 r.)

Lp.	Kraj	Zgłoszenia WZT – suma ogółem	% Świat
1	(US) Stany Zjednoczone	171 211	18,70
2	(DE) Niemcy	156 746	17,12
3	(GB) Wielka Brytania	99 593	10,88
4	(IT) Włochy	72 383	7,91
5	(ES) Hiszpania	71 230	7,78
6	(FR) Francja	62 612	6,84
...			
16	(PL) Polska	8 612	1,00
...			
	Ogółem	915 448	

Tabela 7. Zgłoszenia wzorów wspólnotowych w latach 2003–2010 (stan na 30.11.2010 r.)

Lp.	Kraj	Zgłoszenia wzorów w latach 2003–2010	% Świat
1	(DE) Niemcy	127 520	24,49
2	(IT) Włochy	75 960	14,59
3	(FR) Francja	44 906	8,62
4	(GB) Wielka Brytania	34 924	6,71
5	(ES) Hiszpania	31 713	6,09
6	(NL) Holandia	17 211	3,30
...			
13	(PL) Polska	10 651	2,05
15	(CZ) Czechy	3 366	0,65
...			
	Ogółem	520 769	

**Pozycja Polski na tle innych krajów
korzystających z systemu WZT (zarejestrowane WZT)**

Tabela 8. WZT zarejestrowane w latach 1996–2010 (stan na 30.11.2010 r.)

Lp.	Kraj	CTM zarejestrowane – ilość ogółem
1	(US) Stany Zjednoczone	129 731
2	(DE) Niemcy	119 172
3	(GB) Wielka Brytania	74 076
4	(IT) Włochy	56 991
5	(ES) Hiszpania	53 759
6	(FR) Francja	48 360
...		
20	(PL) Polska	5 346
...		
	Ogółem	690 725